

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4109/2020
03.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Божиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1079/20 од 20.05.2020. године, у седници одржаној дана 03.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1079/20 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4013/17 од 24.09.2019. године, исправљеном решењем истог суда од 27.01.2020. године, ставом првим изереке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете настале услед тешке телесне повреде коју је задобио приликом пада са спратног дела неограђене терасе куће туженог у селу ... дана ...2010. године и то: на име претрпљеног страха износ од 400.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 500.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности износ од 900.000,00 динара, на име душевних болова због наружености износ од 900.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и за накнаду материјалне штете и то: на име изгубљене зараде за време привремене спречености за рад за време лечења у периоду од 27.03.2010. године до 27.06.2010. године износ од 118.500,00 динара са законском затезном каматом од утужења до исплате, на име изгубљене зараде због трајног делимичног умањења радне способности за период од 27.06.2010. године до 30.11.2018. године износ од 3.045.600,00 динара са законском затезном каматом од утужења до исплате, на име изгубљених доприноса за ПИО због трајног делимичног умањења радне способности за период од 27.06.2010. године до 30.11.2018. године износ од 1.407.007,79 динара са законском затезном каматом почев од утужења до исплате, на име изгубљене зараде због трајног делимичног умањења радне способности за период од 01.12.2018. године до пресуђења износ од 167.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, на име губитка зараде због трајног делимичног умањења радне способности ренту у износу од 40.500,00 динара на тај начин што ће се досуђени новчани износи дозначавати путем поште на

адресу тужиоца сваког првог до десетог у месецу за текући месец почев од пресуђења па убудуће. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у укупном износу од 570.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1079/20 од 20.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 4013/17 од 24.09.2019. године, исправљена решењем истог суда од 27.01.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се наводима ревизије указује, није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је повређен ...2010. године. До повреде је дошло тако што се тужилац оклизнуо и пао са терасе стамбеног објекта туженог, на којој се налазио ради чишћења корова и растиња у близини објекта (пао је са висине од три метра). При паду је задобио тешку телесну повреду у виду прелома лакта десне руке. Супруга туженог му је помогла да имобилише повређену руку и одвезла га код приватног хирурга где му је указана медицинска помоћ. Лечење је наставио у болници у Лесковцу након чега је упућен на кућно лечење. Тужени је власник ДОО „ВВ“ која се бави производњом ... Тужилац је у предузећу туженог радио као физички радник за дневницу од 1.500,00 динара уз обезбеђен стан и храну. Дана ...2010. године тужилац више није био радно ангажован као ... радник за потребе тужиочевог предузећа у ... јер је пар дана пре тога добио отказ, али је наставио да живи у кући туженог док не нађе други посао. Вештачењем у поступку је утврђено да је тужилац задобио тешку телесну повреду у виду прелома доњег зглобног крајка десне надлактице кости и да као последица повређивања код тужиоца постоји умањење опште животне активности од око 30% , као и умањење радне способности у средњем степену од око 30%. У моменту повређивања и касније тужилац је трпео физичке болове и страх. Тужилац потражује нематеријалну и материјалну штету за коју тврди да је претрпео због последица овог штетног догађаја јер је на уклањању корова радио по налогу туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за накнаду нематеријалне и материјалне штете на основу члана 173. и 174. у вези са чланом 177. Закона о облигационим односима - ЗОО, закључивши да је тужилац пао искључиво својом кривицом, односно да је штета коју је претрпео очигледно последица његове неопрезне радње, што тужени није могао предвидети или спречити, с обзиром на то да

се тужилац критичног дана на тераси туженог налазио самоиницијативно и да није поступио по радном налогу туженог.

Одредбом члана 173. Закона о облигационим односима- ЗОО прописано је да штета настала у вези са опасном ствари, односно опасном делатношћу сматра се да потиче од ствари, односно делатности, изузев ако се докаже да оне нису биле узрок штете, док је чланом 174. ЗОО прописано да за штету од опасне ствари одговара њен ималац, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави.

Одредбом члана 177. ЗОО прописано је да се ималац ослобађа одговорности ако докаже да штета потиче од неког узрока који се налазио ван ствари, а чије се дејство није могло предвидети, ни избећи или отклонити (став 1). Ималац ствари ослобађа се одговорности ако докаже да је штета настала искључиво радњом оштећеног или трећег лица коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев налазећи да не постоји одговорност туженог за насталу штету (нематеријалну и материјалну штету). Штета коју је тужилац претрпео услед прелома лакта десне руке, последица је искључиво његове радње, неопрезног кретања и неодговарајућег положаја приликом чупања корова и растиња што се може приписати његовој непажњи, а не утицају других чинилаца. Таква штета није у узрочној вези са процесом рада код туженог, јер тужилац није чистио коров и растиње по радном налогу туженог, па штета коју је задобио приликом извођења ових радова није резултат пропуста у обезбеђивању уобичајених услова рада, јер радове није ни изводио у организацији нити под надзором туженог. Штета је настала искључивом радњом оштећеног коју тужени није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити. На страни туженог нема ни објективне одговорности за штету у смислу члана 174. Закона о облигационим односима, нити субјективне одговорности тј. одговорности по основу кривике у смислу члана 154. ЗОО.

Супротно наводима ревизије нема узрочно-последичне везе између настале повреде и штетне радње или пропуштања на страни туженог, а повреда није настала ни услед опасне ствари, односно опасне делатности туженог и самим тим нема ни адекватне узрочности између делатности туженог и штете у смислу члана 173. ЗОО, те не постоји одговорност туженог за насталу штету ни по основу кривике, а ни по основу објективне одговорности у смислу члана 174. ЗОО. Наиме, тужени је доказао да постоје услови за искључење његове одговорности за штету сагласно члану 177. ЗОО.

Супротно, тужилац у прилог својим наводима да му је тужени критичном приликом дао налог да ради на чишћењу растиња и да се из тог разлога налазио на тераси са које је пао и задобио повреде осим голе тврдње није пружио ни један адекватан доказ (и сам је био контрадикторан у својим исказима). С обзиром на то да тужилац у време штетног догађаја није био запослен у предузећу туженог, нити је добио налог од туженог да ради на чишћењу растиња изнад куће туженог (није обављао рад за туженог), већ се неодговорно понашао мимо налога бившег послодавца и самоиницијативно предузео радње чупања растиња и корова, то тужени није био дужан да обезбеди безбедне услове рада.

Супротно наводима ревизије одсуство узрочности у конкретном случају нужно води оцени о неоснованости захтева за тражену накнаду нематеријалне и материјалне штете.

Осим тога, наводима ревизије да је другостепени суд погрешно оценио изведене доказе, који се односе на налазе вештака и на саслушање сведока и тиме погрешно применио материјално право посредно се оспорава утврђено чињенично стање што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407.став 2. ЗПП.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 153. и 154. ЗПП.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП ревизију тужиоца одбио као неосновану.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић